

നിരന്തര സേവാധാരിയാകുവാനുള്ള മാർഗ്ഗം നാല് പ്രകാരത്തിലുള്ള സേവനം

ഇന്ന് വിശ്വമംഗളകാരി, വിശ്വസേവാധാരി ബാബ തന്റെ വിശ്വസേവാധാരി, സഹയോഗികളായ കുട്ടികളെ കണ്ട് കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു- ഓരോ കുട്ടിയും നിരന്തര സഹജയോഗിയോടൊപ്പം നിരന്തര സേവാധാരിയായി എത്രത്തോളം മാറി? കാരണം ഓർമ്മയും സേവനവും- രണ്ടിന്റെയും ബാലൻസ് സദാ ബ്രാഹ്മണ ജീവിതത്തിൽ ബാപ്ദാദയുടെയും സർവ്വ ബ്രാഹ്മണ ആത്മാക്കളിലൂടെയും ആശീർവാദത്തിന് പാത്രമാക്കുന്നു. ഈ സംഗമയുഗത്തിൽ തന്നെ ബ്രാഹ്മണ ജീവിതത്തിൽ പരമാത്മ ആശീർവാദം, ബ്രാഹ്മണ പരിവാരത്തിന്റെ ആശീർവാദം പ്രാപ്തമാകുന്നു അതിനാൽ ഈ ചെറിയ ജീവിതത്തിൽ സർവ്വ പ്രാപ്തികളും സദാകാലത്തെ പ്രാപ്തികളും സഹജമായി പ്രാപ്തമാകുന്നു. ഈ സംഗമയുഗത്തെ വിശേഷ ആശീർവാദത്തിന്റെ യുഗമെന്ന് പറയാം, അതിനാലാണ് ഈ യുഗത്തെ മഹാൻ യുഗമെന്ന് പറയുന്നത്. സ്വയം ബാബ ഓരോ ശ്രേഷ്ഠ കർമ്മം, ഓരോ ശ്രേഷ്ഠമായ സങ്കല്പത്തിന്റെ ആധാരത്തിൽ ഓരോ ബ്രാഹ്മണ കുട്ടിക്കും സദാ ഹൃദയം കൊണ്ട് ആശീർവാദം നല്കി കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ ബ്രാഹ്മണ ജീവിതം പരമാത്മ ആശീർവാദത്തിന്റെ പാലനയിലൂടെ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപ്തമാക്കുന്നതിനുള്ള ജീവിതമാണ്. ഭോലാനാഥനായ ബാബ എല്ലാ ആശീർവാദത്തിന്റെയും സഞ്ചി, തുറന്ന ഹൃദയത്തോടെ കുട്ടികൾക്ക് നല്കി കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ സർവ്വ ആശീർവാദവും നേടുന്നതിനുള്ള ആധാരം ഓർമ്മയുടെയും സേവനത്തിന്റെയും ബാലൻസാണ്. നിരന്തര യോഗിയാണെങ്കിൽ അതോടൊപ്പം നിരന്തര സേവാധാരിയുമാണ്. സേവനത്തിന്റെ മഹത്വം സദാ ബുദ്ധിയിലുണ്ടോ?

ചില കുട്ടികൾ മനസ്സിലാക്കുന്നു- സേവനത്തിന്റെ അവസരം ലഭിക്കുമ്പോൾ അഥവാ ഏതെങ്കിലും സാധനം അഥവാ സമയം ലഭിക്കുമ്പോഴാണ് സേവനം ചെയ്യുന്നത്. എന്നാൽ ബാപ്ദാദ ഏതു പോലെ ഓർമ്മ നിരന്തരവും സഹജവുമായി അനുഭവം ചെയ്തിരുന്നുവോ, അതേപോലെ സേവനവും നിരന്തരവും സഹജവുമാക്കാൻ സാധിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഇന്ന് ബാപ്ദാദ സേവാധാരി കുട്ടികളുടെ സേവനത്തിന്റെ ചാർട്ട് കണ്ടു കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഏതുവരെ നിരന്തര സേവാധാരിയാകുന്നില്ലയോ അത് വരെ സദാ ആശീർവാദത്തിന്റെ അനുഭവിയാകാൻ സാധിക്കില്ല. സമയത്തിനനുസരിച്ച്, സേവനത്തിന്റെ അവസരത്തിനനുസരിച്ച്, പ്രോഗ്രാമിനനുസരിച്ച് സേവനം ചെയ്യുന്നു, ആ സമയത്ത് സേവനത്തിന്റെ ഫല സ്വരൂപമായി ബാബയുടെ, പരിവാരത്തിന്റെ ആശീർവാദം അഥവാ സഫലത പ്രാപ്തമാക്കുന്നു അതിനാൽ ഇടയ്ക്ക് ആശീർവാദം കാരണം സഹജമായി സ്വയത്തിൽ അഥവാ സേവനത്തിൽ ഉന്നതി അനുഭവിക്കുന്നു, ഇടയ്ക്ക് പരിശ്രമത്തിന് ശേഷം സഫലത അനുഭവിക്കുന്നു കാരണം നിരന്തരം ഓർമ്മയുടെയും സേവനത്തിന്റെയും ബാലൻസില്ല. നിരന്തര സേവാധാരി എങ്ങനെയാകാം, ഇന്ന് ആ സേവനത്തിന്റെ മഹത്വം കേൾപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

മുഴുവൻ ദിനത്തിൽ വ്യത്യസ്ത പ്രകാരത്തിലുള്ള സേവനം ചെയ്യാൻ സാധിക്കും. ഇതിൽ ഒന്ന് സ്വയത്തിന്റെ സേവനം അർത്ഥം സ്വയത്തിന്റെ മേൽ സമ്പന്നവും സമ്പൂർണ്ണവുമാകുന്നതിന്റെ ശ്രദ്ധ സദാ ഉണ്ടായിരിക്കണം. നിങ്ങളുടെ പഠിത്തത്തിന്റെ മുഖ്യമായ വിഷയങ്ങൾ, സർവ്വതിലും സ്വയത്തെ ബഹുമാനിയോടെ പാസാക്കണം. ഇതിൽ ജ്ഞാന സ്വരൂപം, ഓർമ്മയുടെ സ്വരൂപം, ധാരണ സ്വരൂപം- സർവ്വതിലും സമ്പന്നമാകണം. ഈ സ്വസേവനം സദാ ബുദ്ധിയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഈ സ്വസേവനം സ്വതവേ നിങ്ങളുടെ സമ്പന്ന സ്വരൂപത്തിലൂടെ സേവനം ചെയ്തിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നാൽ ഇതിന്റെ വിധിയാണ്- അറ്റൻഷനും(ശ്രദ്ധ) ചെക്കിംഗും(പരിശോധന). സ്വയം തന്റെ ചെക്കിംഗ് ചെയ്യണം, മറ്റുള്ളവരുടേയല്ല. രണ്ടാമത്തേത്- വ്യത്യസ്ത സാധനങ്ങളിലൂടെ, വ്യത്യസ്ത വിധിയിലൂടെ, വാണിയിലൂടെ അഥവാ സംബന്ധ സമ്പർക്കത്തിലൂടെ വിശ്വ സേവനം ചെയ്യുന്നു. ഇതെല്ലാം സർവ്വർക്കും നല്ല രീതിയിൽ അറിയാം. മൂന്നാമത്തേത്- യജ്ഞ സേവനം ശരീരം കൊണ്ടും ധനം കൊണ്ടും ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

നാലാമത്തേതാണ്- മനസ്സാ സേവനം. തന്റെ ശുഭ ഭാവന, ശുഭ കാമന, ശ്രേഷ്ഠ വൃത്തിയിലൂടെ ഏതൊരു സ്ഥാനത്തിലും അനേക ആത്മാക്കളുടെ സേവനം ചെയ്യാൻ സാധിക്കും. ഇതിനുള്ള വിധിയാണ്- ലൈറ്റ് ഹൗസ്, മൈറ്റ് ഹൗസ് ആകുക. ലൈറ്റ് ഹൗസ് ഒരു സ്ഥാനത്തിരുന്ന് ദൂരെ ദൂരെ വരെ സേവനം ചെയ്യുന്നു. അതേപോലെ നിങ്ങൾ സർവ്വർക്കും ഒരു സ്ഥാനത്ത് തന്നെയിരുന്ന് അനേകരുടെ സേവനാർത്ഥം നിമിത്തമാകാൻ സാധിക്കും. ഇത്രയും ശക്തികളുടെ ഖജനാക്കൾ ശേഖരിച്ചു എങ്കിൽ സഹജമായി ചെയ്യാനാകും. ഇതിൽ സ്ഥൂല സാധനം അഥവാ അവസരം അഥവാ സമയത്തിന്റെ പ്രശ്നമില്ല. കേവലം ലൈറ്റും മൈറ്റും കൊണ്ട് സമ്പന്നമാകേണ്ട ആവശ്യമാണ്. സദാ മനസ്സ്, ബുദ്ധി കൊണ്ട് വൃർത്ഥം ചിന്തിക്കുന്നതിൽ നിന്നും മുക്തമാകണം, മൻമനാഭവ മന്ത്രത്തിന്റെ സഹജ സ്വരൂപമാകണം. ഈ നാല്

പ്രകാരത്തിലുള്ള സേവനം നിരന്തര സേവാധാരിയാക്കില്ലേ? നാല് പ്രകാരത്തിലുള്ള സേവനങ്ങളിൽ നിന്ന് സദാ ഏതെങ്കിലും സേവനം ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കു എങ്കിൽ സഹജമായി നിരന്തര സേവാധാരിയായി മാറും, നിരന്തര സേവനങ്ങളിൽ ഉപസ്ഥിതരായിട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ സദാ ബിസിയായിരിക്കുന്നത് കാരണം സഹജമായി മായാജീത്തായി തീരും. നാല് സേവനങ്ങളിൽ വച്ച് ഏത് സമയത്ത് ഏത് സേവനം ചെയ്യാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ അത് ചെയ്യൂ എന്നാൽ സേവനമില്ലാത്ത ഒരു സെക്കന്റ് പോലും സ്വയം വഞ്ചി തരാകരുത്. 24 മണിക്കൂർ സേവാധാരിയാകണം. 8 മണിക്കൂർ യോഗീ അഥവാ സേവാധാരിയല്ല എന്നാൽ നിരന്തര സേവാധാരി. സഹജമല്ലേ? ഇല്ലായെങ്കിൽ സ്വയത്തിന്റെ സേവനം നല്ലതാണ്. ഏത് സമയത്ത്, എന്ത് അവസരം ലഭിക്കുന്നുവോ ആ സേവനം ചെയ്യാൻ സാധിക്കും.

ചില കുട്ടികൾ തന്റെ ശരീരം കാരണം അഥവാ സമയം ലഭിക്കാത്തത് കാരണം മനസ്സിലാക്കുന്നു എനിക്ക് സേവനം ചെയ്യാൻ സാധിക്കില്ലായെന്ന്. എന്നാൽ 4 സേവനങ്ങളിൽ വച്ച് ഏതെങ്കിലും സേവനത്തിൽ വിധിപൂർവ്വം ബിസിയായിട്ടിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ സേവനത്തിന്റെ വിഷയത്തിൽ മാർക്ക് ശേഖരിക്കപ്പെടുന്നു, ഈ ലഭിച്ചിട്ടുള്ള നമ്പർ ഫൈനൽ റിസൾട്ടിൽ ശേഖരിക്കപ്പെടുന്നു. ഏതു പോലെ വാചാ സേവനം ചെയ്യുന്നവരുടെ മാർക്ക് ശേഖരിക്കപ്പെടുന്നു, അതേപോലെ യജ്ഞ സേവനം അഥവാ സ്വയത്തിന്റെ സേവനം അഥവാ മനസ്സാ സേവനം- ഇതിനും അത്രയ്ക്കും മഹത്വമുണ്ട്, ഇതിന്റെയും മാർക്ക് ശേഖരിക്കപ്പെടുന്നു. ഓരോ പ്രകാരത്തിലുമുള്ള സേവനത്തിനും അത്രയും മാർക്കുണ്ട്. എന്നാൽ നാല് പ്രകാരത്തിലുമുള്ള സേവനം ചെയ്യുന്നവരുടെ നമ്പർ വളരെ മുന്നിലായിരിക്കും, നാല് പ്രകാരത്തിലുള്ളത് ചെയ്യാൻ സാധിക്കുന്നില്ലായെങ്കിൽ രണ്ട് പ്രകാരത്തിലുള്ളത് ചെയ്യാനാകും എന്നാലും നിരന്തര സേവാധാരിയാണ്. നിരന്തരം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് നമ്പർ മുന്നിലേക്ക് വരാം അതിനാൽ ബ്രാഹ്മണ ജീവിതം അർത്ഥം നിരന്തര സേവാധാരി സഹജയോഗി.

ഓർമ്മ നിരന്തരമാക്കുന്നതിൽ അറ്റൻഷൻ വയ്ക്കുന്നത് പോലെ സദാ ഓർമ്മയുടെ ലിങ്ക് യോജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കണം, സേവനത്തിന്റെയും സംബന്ധം സദാ യോജിച്ചിരിക്കണം. ഓർമ്മ വ്യത്യസ്തമായ സ്ഥിതിയുടെ അനുഭവം ചെയ്യുന്നു- ഇടയ്ക്ക് ബീജരൂപത്തിന്റെ, ഇടയ്ക്ക് ഫരിസ്ഥാ സ്വരൂപത്തിന്റെ, ഇടയ്ക്ക് മനനത്തിന്റെ, ഇടയ്ക്ക് ആത്മീയ സംഭാഷണത്തിന്റെ എന്നാൽ സ്ഥിതി വ്യത്യസ്തമായതിനാൽ ഓർമ്മയുടെ വിഷയത്തിൽ നിരന്തര ഓർമ്മയിൽ തന്നെയാണ് കണക്കാക്കപ്പെടുന്നത്. അതേപോലെ ഇത് വ്യത്യസ്തമായ സേവനത്തിന്റെ രൂപമായിരിക്കണം. എന്നാൽ സേവനമില്ലാതെ ജീവിതമില്ല. ഓരോ ശ്വാസത്തിലും ഓർമ്മയും സേവനവും ഉണ്ടായിരിക്കണം- ഇതിനെയാണ് പറയുന്നത് ബാലൻസ്, എങ്കിലേ സദാ ആശീർവാദം പ്രാപ്തമാക്കുന്നതിന്റെ അനുഭവം ചെയ്യാൻ സാധിക്കൂ, ഹൃദയത്തിൽ നിന്ന് സദാ സ്വതവേ തന്നെ ആ ശബ്ദം മുഴങ്ങും- ആശീർവാദങ്ങളിലൂടെ പാലിക്കപ്പെട്ടു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു, ആശീർവാദത്തിലൂടെ, പറക്കുന്ന കലയുടെ അനുഭവത്തിലൂടെ പറന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പരിശ്രമത്തിൽ നിന്നും, യുദ്ധത്തിൽ നിന്നും മുക്തമാകും. എന്ത്, എന്തുകൊണ്ട്, എങ്ങനെ- എന്നീ ചോദ്യങ്ങളിൽ നിന്നും മുക്തരായി സദാ പ്രസന്നരായിരിക്കും. സഫലത സദാ ജന്മസിദ്ധ അധികാരത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ അനുഭവിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കും. എന്ത് സംഭവിക്കും, സഫലത ലഭിക്കുമോ ഇല്ലയോ, എനിക്ക് മുന്നോട്ട് പോകാൻ സാധിക്കുമോ ഇല്ലയോ- ഈ അറിയില്ല എന്ന സങ്കല്പം പരിവർത്തനപ്പെടണം എങ്കിലേ മാസ്റ്റർ ത്രികാലദർശി സ്ഥിതി അനുഭവിക്കാൻ സാധിക്കൂ. വിജയം സുനിശ്ചിതമാണ്- ഈ നിശ്ചയവും ലഹരിയും സദാ അനുഭവപ്പെടും. ഇത് തന്നെയാണ് ആശീർവാദത്തിന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾ മനസ്സിലായോ?

ബ്രാഹ്മണ ജീവിതത്തിൽ, മഹാൻ യുഗത്തിൽ ബാപ്തദായയുടെ അധികാരിയായി എന്നിട്ടും പരിശ്രമിക്കുന്നു, സദാ യുദ്ധത്തിന്റെ സ്ഥിതിയിൽ തന്നെ ജീവിതം നയിക്കുന്നു- കുട്ടികളുടെ ഈ പരിശ്രമത്തിന്റെ ജീവിതം ബാപ്തദായയ്ക്ക് കാണാൻ സാധിക്കില്ല അതിനാൽ നിരന്തര യോഗി, നിരന്തര സേവാധാരിയാകൂ. മനസ്സിലായോ? ശരി.

പഴയ കുട്ടികളുടെ ആഗ്രഹം പൂർത്തിയായില്ലേ. ജലത്തിന്റെ സേവനം ചെയ്യുന്ന സേവാധാരി കുട്ടികൾക്ക് ആശംസകൾ, ഇവർ അനേക കുട്ടികളുടെ ആഗ്രഹം പൂർത്തീകരിക്കാൻ രാപകൽ സഹയോഗിയായി. നിദ്രാജീത്തുമായി പ്രകൃതിജീത്തുമായി. അതിനാൽ മധുബനിലെ സേവാധാരികൾക്ക്, പ്ലാൻ ഉണ്ടാക്കുന്ന വരാകട്ടെ, വെള്ളം കൊണ്ടു വരുന്നവരാകട്ടെ, വരുന്നവരെ വരവേൽക്കുന്നവരാകട്ടെ, താമസ സൗകര്യം ഒരുക്കുന്നവരാകട്ടെ, ഭോജനം സമയത്ത് തയ്യാറാക്കുന്നവരാകട്ടെ- ആരാണോ വ്യത്യസ്തമായ സേവനത്തിന് നിമിത്തമായവർ, സർവ്വർക്കും കൃതജ്ഞത അർപ്പിക്കണം. ബാപ്തദാ സദാ അവരെ കൃതജ്ഞതയോടെ സ്മരിക്കുന്നുണ്ട്. ലോകത്തിലുള്ളവർ വെള്ളം വെള്ളം എന്ന് പറഞ്ഞ് നിലവിളിക്കുന്നു, ബാബയുടെ കുട്ടികൾ എത്ര സഹജമായി കാര്യം ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ബാപ്തദാ സർവ്വ സേവാധാരി കുട്ടികൾകളുടെ സേവനം കാണുന്നുണ്ട്. മധുബൻ നിവാസികൾ എത്ര ശാന്തമായി നിങ്ങൾക്ക് അവസരം നൽകി കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളും സഹയോഗിയായില്ലേ? ഏതു പോലെ അവർ സഹയോഗികളായി, നിങ്ങൾക്ക് അതിന്റെ ഫലം ലഭിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു, അതേപോലെ നിങ്ങൾ സർവ്വരും ഓരോ കാര്യം

ത്തിലും സമയത്തിനനുസരിച്ച് പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ സഹയോഗത്തിന്റെ ഫലം ബ്രഹ്മണർക്കും ലഭിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കും.

ബാപ്ദാദ പുഞ്ചിരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു- സത്യയുഗത്തിൽ പാലിന്റെ നദികൾ ഒഴുകും എന്നാൽ സംഗമത്തിൽ ജലം നെയ്യായി മാറിയില്ലേ. നെയ്യിന്റെ നദികളാണ് പൈപ്പിലൂടെ വരുന്നത്. ജലം നെയ്യായി അപ്പോൾ അമൂല്യമായില്ലേ. ഈ വിധിയിലൂടെ അനേകർക്ക് അവസരം നൽകി കൊണ്ടിരിക്കും. എന്നാലും നോക്കൂ, ലോകത്തിലുള്ളവരും നിങ്ങൾ ബ്രഹ്മണരും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമില്ലേ. പല സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നും നിങ്ങൾക്ക് വളരെ വിശ്രമവും അഭ്യാസവും ലഭിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ രഹസ്യയുക്തമായി ഓരോ പരിതസ്ഥിതിയിലും സന്തുഷ്ടമായിരിക്കുന്നതിനുള്ള അഭ്യാസത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കൂ. ശരി.

സർവ്വ നിരന്തര യോഗീ, നിരന്തര സേവാധാരി ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കൾക്ക്, സദാ ത്രികാലദർശിയായി സഹ ലതയുടെ അധികാരത്തെ അനുഭവം ചെയ്യുന്ന, സദാ പ്രസന്നചിത്തർ, സന്തുഷ്ടരായ, ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കൾക്ക്, ഓരോ നിമിഷവും ആശീർവാദത്തിന്റെ അനുഭവം ചെയ്യുന്ന കുട്ടികൾക്ക് വിദാതാവ്, വരദാതാവായ ബാപ്ദാദായുടെ സ്നേഹ സ്മരണയും നമസ്തേ.

ദാദീജിയോട്- സങ്കല്പിച്ചു, സർവ്വർക്കും ശ്രേഷ്ഠ സങ്കല്പത്തിന്റെ ഫലം ലഭിച്ചു. ആശീർവാദത്തിന്റെ എത്ര മാലകൾ ലഭിച്ചു. ബാബയുടെ മഹിമയോടൊപ്പം നിമിത്തമായവരുടെയും മഹിമ പാടാറില്ലേ. അതിനാൽ ബാബയോടൊപ്പം കുട്ടികളുടെയും പുജ നടക്കുന്നു. ബാബയുടെ മാത്രമല്ല. സർവ്വർക്കും എത്ര സന്തോഷമാണ് പ്രാപ്തമായി കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഈ ആശീർവാദങ്ങളുടെ മാലകൾ ഭക്തിയിൽ മാലകളുടെ അധികാരിയാക്കി മാറ്റുന്നു.

പാർട്ടികളുമായുള്ള അവി്യക്ത ബാപ്ദാദായുടെ സംഭാഷണം :

1) നിങ്ങൾ സർവ്വ ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കൾ സർവ്വരുടെയും ദാഹത്തെ ശമിപ്പിക്കുന്നവരല്ലേ. അത് സ്ഥൂല ജലമാണ്, നിങ്ങളുടെയടുത്തുള്ളത് ജ്ഞാനാമൃതമാണ്. ജലം അല്പകാലത്തെ ദാഹത്തെ ശമിപ്പിച്ച് തൃപ്ത ആത്മാവാക്കി മാറ്റുന്നു. അതിനാൽ സർവ്വ ആത്മാക്കളെയും അമൃതത്തിലൂടെ തൃപ്തമാക്കുന്നതിന് നിമിത്തമായില്ലേ. ഈ ഉത്സാഹം സദാ ഉണ്ടോ? കാരണം ദാഹത്തെ ശമിപ്പിക്കുക എന്നത് മഹാപുണ്യമാണ്. ദാഹിക്കുന്നവന്റെ ദാഹത്തെ ശമിപ്പിക്കുന്നവരെ പുണ്യാത്മാവെന്നു പറയുന്നു. നിങ്ങളും മഹാൻ പുണ്യാത്മാവായി സർവ്വരുടെയും ദാഹത്തെ ശമിപ്പിക്കുന്നവരാണ്. ഏതു പോലെ മനുഷ്യർ ജലം കിട്ടാതെ വരുമ്പോൾ ദാഹിച്ചു വലയുന്നു. അതേപോലെ ജ്ഞാന അമൃതം ലഭിക്കാതെ വരുമ്പോൾ ആത്മാക്കൾ ദുഃഖിതരും അശാന്തരുമായി തീരുന്നു. അവർക്ക് ജ്ഞാനാമൃതം നൽകി ദാഹത്തെ ശമിപ്പിക്കുന്ന പുണ്യാത്മാക്കളാണ് നിങ്ങൾ. അപ്പോൾ പുണ്യത്തിന്റെ കണക്ക് അനേക ജന്മത്തേക്ക് ശേഖരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയല്ലേ? ഒരു ജന്മത്തിൽ തന്നെ അനേക ജന്മത്തിന്റെ സമ്പാദ്യം ശേഖരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയല്ലേ? ഒരു ജന്മത്തിൽ തന്നെ അനേക ജന്മത്തെ സമ്പാദ്യം ശേഖരിക്കപ്പെടുന്നു. നിങ്ങൾ അത്രയും സമ്പാദിച്ചുവോ? മറ്റുള്ളവർക്കും നൽകുന്നതിനായി നിങ്ങൾ ആദ്യം സ്വയം സമ്പന്നരായോ? സ്വയത്തിന് വേണ്ടിയും സമ്പാദിച്ചു, മറ്റുള്ളവർക്കും നൽകുന്ന ദാതാവായി. അതിനാൽ സദാ ചെക്ക് ചെയ്യൂ മുഴുവൻ ദിനത്തിൽ ഞാൻ പുണ്യാത്മാവായോ? പുണ്യകർമ്മം ചെയ്തോ അതോ കേവലം സ്വയത്തിന് വേണ്ടി കഴിച്ചു, കുടിച്ചു, സന്തോഷിച്ചു ഇങ്ങനെയോ? സമ്പാദിക്കുന്നവരെ വിവേകശാലകൾ എന്നു പറയുന്നു, സമ്പാദിച്ചു കഴിച്ചു ഇവരെ വിവേകശാലികൾ എന്ന് പറയില്ല. ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ സമയം കണ്ടെത്തുന്നു കാരണം ആവശ്യമാണ്, അതേപോലെ ഈ പുണ്യത്തിന്റെ കാര്യം ചെയ്യേണ്ടതും ആവശ്യമായുള്ളതാണ്. അതിനാൽ സദാ പുണ്യാത്മാവാണ്, ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കല്ല. അവസരം കിട്ടിയാൽ ചെയ്യാം എന്നല്ല. അവസരം എടുക്കണം. സമയം ലഭിക്കില്ല, സമയത്തെ കണ്ടെത്തണം എങ്കിലേ സമ്പാദിക്കാൻ സാധിക്കൂ, ഈ സമയത്ത് ഭാഗ്യത്തിന്റെ രേഖ എത്രത്തോളം ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ അത്രത്തോളം നീട്ടി വരയ്ക്കാൻ സാധിക്കും കാരണം ബാബ ഭാഗ്യവിദാതാവും വരദാതാവുംമാണ്. ശ്രേഷ്ഠമായ ജ്ഞാനത്തിന്റെ പേന ബാബ കുട്ടികൾക്ക് നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ഈ പേനയിലൂടെ ഭാഗ്യത്തിന്റെ രേഖ എത്ര വേണമെങ്കിലും നീട്ടി വരയ്ക്കാൻ സാധിക്കും. ശരി.

2) സർവ്വരും രാജ്യാധികളല്ലേ? രാജാവ് അർത്ഥം അധികാരി, ഋഷി അർത്ഥം തപസ്വീ. തപസ്യയുടെ ബലം സഹജമായി പരിവർത്തനം ചെയ്യിക്കുന്നതിനുള്ള ആധാരമാണ്. പരമാത്മ സ്നേഹത്തിലൂടെ സ്വയത്തെയും വിശ്വത്തെയും സദാ കാലത്തേക്ക് നിർവ്വിഘ്നമാക്കാൻ സാധിക്കും. നിർവ്വിഘ്നമാകുക നിർവ്വിഘ്നമാക്കുക- ഇതേ സേവനമല്ലേ ചെയ്യുന്നത്. അനേക പ്രകാരത്തിലുള്ള വിഘ്നങ്ങളിൽ നിന്നും സർവ്വാത്മാക്കളെയും മുക്തമാക്കുന്നവരാണ്. അതിനാൽ ജീവൻമുക്തിയുടെ വരദാനം ബാബയിൽ നിന്നെടുത്ത് മറ്റുള്ളവർക്കും നൽകുന്നവരല്ലേ. നിർബന്ധനം അർത്ഥം ജീവൻമുക്തം.

3) ധൈര്യമുള്ള കുട്ടികളെ ബാബ സഹായിക്കും. കുട്ടികളുടെ ധൈര്യത്തിൽ സദാ ബാബയുടെ കോടിമടങ്ങ് സഹായം പ്രാപ്തമാകുന്നു. ഉത്തരവാദിത്വം ബാബക്കല്ലേ. എന്നാൽ ട്രസ്റ്റിയായി സദാ ബാബയുടെ ഓർമ്മയിലൂടെ മുന്നോട്ടു പോയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കൂ. ബാബയുടെ ഓർമ്മ തന്നെയാണ് ചരത്രചരായ(കുടക്കീഴ്). പഴയ കണക്ക് വലുതാണ് എന്നാൽ ബാബയുടെ ഓർമ്മയിലൂടെ അത് ചെറുതായി മാറുന്നു, വലിയ കാര്യത്തെ ചെറുതാക്കി മാറ്റുന്നു കാരണം വലിയ ബാബ കൂടെയുണ്ട്. സദാ നിശ്ചയത്തിലൂടെ മുന്നോട്ടു യർന്നു കൊണ്ടിരിക്കൂ. ഓരോ ചുവടിലും ട്രസ്റ്റി, ട്രസ്റ്റി അർത്ഥം സർവ്വതും നിന്റേത്, എന്റെ എന്നത് സമാപ്തം. ഗൃഹസ്ഥി അർത്ഥം എന്റെ. ബാബയുടേതാണെങ്കിൽ വലിയ കാര്യം പോലും ചെറുതാകും, എന്റെ എന്നാണെങ്കിൽ ചെറിയ കാര്യം പോലും വലുതാകും. ബാബ എന്ന ബോധമാണെങ്കിൽ അത് നമ്മെ ഭാരരഹിതമാക്കും, എന്റെ എന്ന ബോധം ഭാരമുള്ളതാക്കി മാറ്റുന്നു. അതിനാൽ ഭാരത്തിന്റെ അനുഭവം ചെയ്യുമ്പോൾ ചെക്ക് ചെയ്യൂ എവിടെയും എന്റെതെന്ന ബോധമില്ലല്ലോ. എന്റെതെന്നതിനെ ബാബ എന്നതിലേക്ക് പരിവർത്തനപ്പെടുത്തൂ എങ്കിൽ ആ നിമിഷം ഭാരരഹിതമാകും, മുഴുവൻ ഭാരവും ഒരു നിമിഷത്തിൽ സമാപ്തമാകും. ശരി.

വരദാനം- സന്തുഷ്ടതയുടെ വിശേഷത അഥവാ ശ്രേഷ്ഠതയിലൂടെ സർവ്വരുടെയും ഇഷ്ട ദേവതയാകുന്ന വരദാനീ മുർത്തിയായി ഭവിക്കട്ടെ.

സദാ സ്വയത്തോടും സർവ്വരോടും സന്തുഷ്ടരായിരിക്കുന്നവർക്കേ അനേക ആത്മാക്കളുടെ ഇഷ്ട ദേവൻ അഥവാ അഷ്ട ദേവതയാകാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ഏറ്റവും ഉയർന്നതിലും ഉയർന്ന ഗുണം, ദാനം, വിശേഷത അഥവാ ശ്രേഷ്ഠത സന്തുഷ്ടതയാണ്. സന്തുഷ്ട ആത്മാവ് തന്നെയാണ് പ്രഭുവിനും, സർവ്വർക്കും, സ്വയത്തിനും പ്രിയപ്പെട്ടവരായി തീരുന്നത്. അങ്ങനെയുള്ള സന്തുഷ്ട ആത്മാക്കൾ തന്നെയാണ് വരദാനീ സ്വരൂപത്തിൽ പ്രസിദ്ധമാകുന്നത്. ഇപ്പോൾ അന്തിമ സമയത്ത് മഹാദാനിയേക്കാൾ കൂടുതൽ വരദാനീ സ്വരൂപത്തിലൂടെ സേവനം നടക്കും.

സ്നോഗൻ- മസ്തകത്തിൽ സദാ വിജയത്തിന്റെ തിലകം തിളങ്ങി കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരാണ് വിജയി രത്നം.